

Iz Svečine na Štajarskem. Čeravno že enmalo pozno, bi vendar ne utegnilo prepozno biti, ako omenim, da je bila naša farna cerkev sv. Jurja na Pesnici letos lepo ponovljena in 14. dan p. m. slovesno blagoslovljena. Cerkev ta je bila v 16. stoletji sozidana, kakor grobni kamen od leta 1520 na cerkveni steni svedoči. Že dolgo je bila faranov sv. Jurja živa želja, svojo zapuščeno cerkev si ponoviti dati; ali to se je še le letos zgoditi zamoglo, ker so pridni srenjski predstojniki nekaj dnarja iz srenjske kase dovolili, nekaj pa se ga je po dobrovoljnih prineskih nabralo, skupaj 550 gold. sr. Vesel dan je bil za vse farane viditi ozaljšano hišo božjo in obhajati v nji prvo sv. cerkveno opravilo. Pri kosilu, ktero so nam g. župnik Jožef Divjak navadno iz svojega gostoljubnega serca dali, smo bili prav židane volje in možnarji so zunaj pokali, da je bilo kaj! — Pridelk letošnje tergatve v naši svečinski okolici je bil nekoliko obilniši od lanskega. Vino je dobro in bolj močno kot lani, slaja pa manjša. Nekteri so ga včasih prodali po 75 do 80 gold. štartinjak, zdaj pa, ko je po zavrenji nekaj slaje zgubilo, ni duha ne sluha več od kupcov tu pri nas. Ljudem pa je za dnarje jako sila.

Ruklov Matjaš.

Iz Ljubljane. Pretečeno saboto je bil spominek rajnega korarja dr. Polca na ljubljanskem pokopališču blagoslovljen. Na visokem križu, iz železa vlitim, je v sredi latinski napis: Dr. Joan. Polz, can. eccl. cath. hist. jurisque eccles. prof. emer., nat. Neofori 1807. obiit. 13. Dec. 1854. Amicissimo amici. Na olikanem kamnu, na katerem križ stoji, se berejo sledeče slovenske verstice, ktere je g. fajmošter Blaž Potočnik sestavil:

Pobožnost in modrost
Ste potnika vodile,
Ljubezen in krotkost
V ljubezni dom vselile.

V nedeljo so stolni dekan g. J. Zupan novo Ternovsko cerkev blagoslovili. Donečo streljanje med svečanostjo je celi okrožici na znanje dajalo, kako prazničen je ta dan za Ternovčane. Slava jim! da so v časih sile in pomanjkanja to krasno poslopje, ktero se kinč ljubljanskih cerkvá imenovati zamore, tako dodelali, da se sveta služba v njem opravljati zamore. Obilno darovanje na ta dan, pri katerem se je skoraj 500 goldinarjev nabralo, spričuje, da djanska pobožnost slovenskega ljudstva še ni opešala. — Ljubljanski časnik je naznanil, da je g. dr. Klun, opravitelj našega zgodovinskega društva in tajnik kupčijske zbornice, od germanskega muzeja v Norimbergu v letošnjem zboru za souda učenega odbora te slavne družbe zvoljen bil. Odločili so mu za preiskavo krajnsko zgodovino in starinstvo. — Poslednji ljubljanski sejm sv. Ošpete se po vsem, kar smo od njega slišali, zamore med srednje šteti; smajni dan je bila barantija precej živa, ker se je zavoljo lepega vremena dokaj ljudstva sošlo. — Spet sta bila dva pomorska vrana blizo Planine ustreljena. Žlahni g. Röder, predstojnik planinskega kantona, je blagovolil oba ljubljanskemu muzeju poslati.

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja se sliši, da so ondotni nadškof Raušer že začeli se posvetovati z ministroma Buol in Bach zastran izpeljave postav, ktere se s konkordatom vežejo. V nekem českem časniku se bere, da z upeljavo konkordata pride čez 21.000 dvornih dekretov, kateri v konkordatne reči segajo, ob veljavo. — V Krimu se zadnje dni nič posebnega ni pripetilo. Francozi so Rusom 270 volov, 3450 ovac, 50 konj in 50 velbljudov ali kamel, kateri so bili Rusom namenjeni, vzeli. — Angležke barke so zasačile v azijskih vodah bremsko barko „Grete“, ktera je ravno 280 Rusov v Ohock prepeljala. Tudi so kurilske otoke Rusom odvzeli in ondotne rusovske vseliša pokončali. — Ameri-

kanci se čedalje bolj z Rusi sprijaznujejo. Posebno jih je razkačilo širokoustno bahanje angležkega časnika „Times“, kateri jim je o padu Sevastopolja žugal, da bi vsemogočna francozko-angležka zaveza kakor zdaj Rusa, tako v kratkem tudi prešerne Amerikance spokoriti utegnila. Nemila osoda in hudi nasledki sedanje vojske preganjajo terzaškega kupca in brodnarja Gopčevića. Že mu je rusovski car dovolil, da sme svoje žito iz rusovskih postaj v azovskem morji odpeljati, in on se je tje z barkami podal, kar mu angležki admiral Lyons veli, da mora do 20. novembra z barkami azovsko morje zapustiti. Ker je tam tudi hud mraz nastopil, že nekatere njegovih bark v ledu tiče. — V Parizu je francoski cesar sardinskega kralja Viktora Manojla z vso častjo sprejel. Pri paradi, ktero je njemu v čast napravil, si je Napoleon vojaško svetinjo, ktero nosi, odpel in jo kralju pripel rekoč: Da je vreden, da jo on zavolj svojega poguma in zavoljo svojih vojaških del nosi. Kralj se bo od tod v London podal, kamor ga je angležka kraljica povabila. — Od cesarja Napoleona se bere sledeče, ko se je s svojimi ministri zavoljo uzrokov sedanje dragine pomenkoval, je rekel: „Sedanja vojska ni uzrok dragine, temuč pomanjkanje žitnih pridelkov, ker je tolikanj armad potreba, ki milijone kapitalov in delavnih moči požirajo. Rusija prav za prav je vojaška država, ktera vedno celo Evropo strahuje, da mora ona vedno v brambo pripravljena stati. Toraj moramo ne le sedanjo vojsko, temuč tudi uzrok prihodnje vojske končati. To je terpežni mir, ktereга želim in ktereга bomo po popolni zmagi sklenili. — V Mesini in njeni okolici do 30 milj deleč je 12. t. m. strašen vihar tako divjal, da je mnogo ljudi in živine od njega v morje zagnanih tam konec storilo. Škodo, ktero je napravil, cenijo na več milijonov oncij. — V Jeruzalemu je huda lakota in pomanjkanje vode. — Od 12. do 17. p. m. je sploh cena žita pri vaganju za 2 do 15 krajc. na tergih avstrijskih poskočila. — Pariška zdravilska akademija je zdaj tudi rusovski vojaški kruh ali komis, ktereга so vjetemu Rusu vzeli, natanko pretehtala. Ta kruh je črn, se težko lomi, je tu in tam z majhnimi gobicami nasejan, nima duha, je grenkega okusa, je kakor usnje, in obstoji iz obilo otrobov, iz pšenice, reži, ječmena, travnih in sočivnih semen. Ima le malo močiča v sebi, in se toraj slabo prebavlja, je le malo tečen.

Enako naključje.

Kolikrat pač pevec pöje
Tak okroglo in veselo,
Pa mu skrivna solza lije
Do! na lice obledelo.

In druhal, krog njega zbrana,
Pesmi radostno posluša;
Sej, kar serce mu ujeda,
Nja britkosti ne okuša.

Tak prepeva v kletki slavec,
Kdar odzunaj pomlad sije,
In po berdih in ravninah
Svobodo in radost lije.

Vse posluša njega petje,
Ah! in vse je zveseljeno;
Pa kar revež v pesem sklada,
Serce ne umè nobeno;

Sej nobeno ne občuti
Mirokradne prebritkosti,
Ki jo spleta v svoje pesmi
Miloslušljive sladosti.

Pevec-slavec, slavec-pevec
Verstnika sta pač v težavi;
Oj, da b'la bi na vse veke
Tudi verstnika si v slavi!

Rod. Ledinski.

Stan kursa na Dunaji 29. novembra 1855.

Obligacije	5 %	73 ³ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	74 fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ %	63 ¹ / ₄ „	Windišgrac. „	20 „ 25 „
dolga	4 %	57 ¹ / ₂ „	Waldstein. „	20 „ 25 „
	3 %	43 „	Keglevičeve „	10 „ 10 ¹ / ₄ „
	2 ¹ / ₂ %	36 ¹ / ₄ „	Cesarski cekini.	5 fl. 11
Oblig. 5% od leta 1851	B 84	„	Napoleonodor (20 frankov)	8 fl. 43
Oblig. zemljiš. odkupa 5%	68 ¹ / ₄ „	„	Suverendor	15 fl. 12
Zajem od leta 1834 . . .	228 „	„	Ruski imperial	9 fl. 2
„ „ 1839 . . .	117 ¹ / ₄ „	„	Pruski Fridrihsdor . . .	9 fl. 10
„ z loterijo od leta 1854	96 ¹ / ₄ „	„	Angležki suverendor . .	11 fl. 6
„ národní od leta 1854	76 ³ / ₈ „	„	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl.	12 ¹ / ₂ fl.